

КРУШИК, ВАЉЕВО

СТРЕЉАЊЕ ПО ГРУПАМА

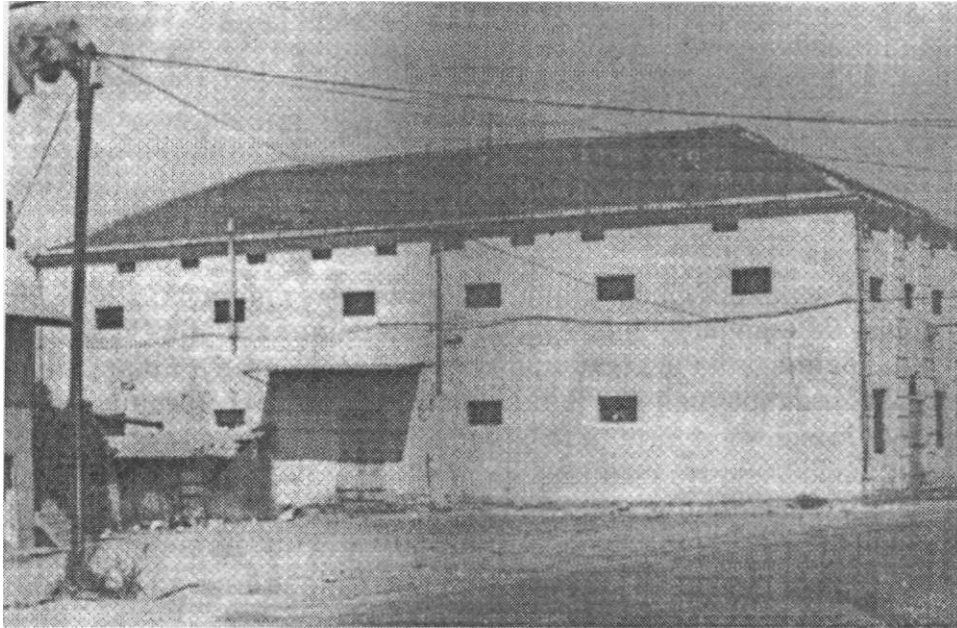
У сукобима партизана и четника на просторима између Горњег Милановца, Равне горе, Пожеге и Ужица у новембру 1941. године било је доста међусобних заробљавања припадника ових војних формација. И док су партизани заробљене четнике разоружавали и пуштали кућама, четници су другачије поступали са заробљеним партизанима. За њих су оснивали затворе по сеоским кафанама и општинским судницама, где су над њима спроводили тортуру, психички и физички их мучили, па прешли на појединачна и масовна убиства. Тако је било у Косјерићу, Брајићима и на Равној гори.

Велики број бораца Чачанског, Ваљевског, Шумадијског, Посавског и Космајског НОП одреда држали су у затворима у Брајићима, Планиници код Мионице и у Марковој цркви, па су 360 бораца предали Немцима 13. новембра 1941, у Словцу код Лајковца за које су добили 27 сандука муниције. Учињено је то само два дана после преговора Драже Михаиловића са Немцима о заједничкој борби против партизана у Дивцима код Лајковца.

Немци су преузете партизане камионима из Словца превезли у Ваљево и сместили их у магацин трговца Тадића. Ту су остали 15 дана. Одатле су их водили на изградњу аеродрома поред Колубаре, где су радили по кишном времену, полуголи и боси, уз порције слабе хране.

Кобног 27. новембра око зграде се појавила већа немачка јединица са тумачом. Постројене заробљенике су почели прозивати. Прозиване су одвајали на другу страну. Када је прозвано 265 бораца, они су под јаком немачком стражом спроведени у касарну Петог пешадијског пука на Крушику. По довођење у круг касарне, немачки официр је прочитао пресуду:

„... Због губитака које је имала 342. немачка пешадијска дивизија у околини Ваљева, од два мртва и шест рањених, по наређењу Војног заповедника Србије генерала Данкелмана стрељаће се 265 партизана.³⁷

Тадића магацин у Ваљеву - у новембру 1941. велика тамница заробљених партизана

На стратиште су осуђеници извођени по групама. Стрељање је почело око 12 часова и трајало је до вечерњих сати.

По извршеном стрељању командант немачке војске у Ваљеву дао је налог да се штампа плакат:

„Као одмазда за препад од стране устаника код препада је погинуло и рањено неколико немачких војника, данас је код Ваљева **СТРЕЉАНО 265 КОМУНИСТА**

Ваљево, 27. новембар 1941.

Командант немачке војске у Ваљеву.³⁸

Истог дана Команда 342. пешадијске дивизије у свом службеном извештају надлежној команди написала је:

„... Северна група створила пут за наступање код Великог врха 5 (Ваљ.) јаке препреке на путу поред стене 300 метара дужине; клопка за тенкове, миниран пут и нагомилано камење. Непријатељ је први пут бранио препреке. Непријатељ одбачен. Сопствени губици два мртва и шест рањених. За одмазду је данас стрељано 265 комуниста у Ваљеву...”³⁹

Међу стрељаним је 71 борац Чачанског народноослободилачког партизанског одреда „Др Драгиша Мишовић“ са територије Чачка и Горњег Милановца (34 из данашње општине Чачак и 37 из општине Горњи Милановац). Међу стрељаним било их је 42 млађих од 20 година, 16 од 20 до 30, 10 од 30 до 40 и три изнад 40 година.

На овом стратишту су стрељани...

ЧАЧАНИ

БУГАРЧИЋ Драгана АЛЕКСАНДАР, радио-техничар, рођен 1922. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Друге чачанске чете; заробили га четници у Карану и предали Немцима; стрељан 27. новембра 1941.

ВУКАЈЛОВИЋ Јанка МИЛЕНКО-ЈУЛЕ, металостругар; рођен 1922. Шаранима, живео у Чачку; борац Друге чачанске чете; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. октобра 1941.

ГРУЛОВИЋ Душана ПРВОСЛАВ, бравар, рођен 1921. у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ГЛИШИЋ Божидара ЉУБИША, студент архитектуре, рођен 1920. у Крушевцу, живео у Чачку; члан КПЈ; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЂОРЂЕВИЋ Јована МИЛАН-ЗЕЦ, ученик на занату, рођен 1924. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЗЕНДИЧЕК Тома ДРАГУТИН, електричар, рођен 1921. у Рајловцу, живи у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЈЕЛАЧИЋ ДАНИЈО, фризерски радник, рођен 1916. у Сомбору, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали на Крушику код Ваљева 27. новембра 1941.

ЈОВАНОВИЋ Јеремије МИЛОЈКО, учитељ, рођен 1919. у Чачку; ; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

КУЛОВИЋ Радојице МИО-ДРАГ, столар, рођен 1922. у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЛУКИЋ Миливоја АЛЕКСАНДАР-АЦО, радник, рођен 1922. у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МАРИЧИЋ Новака СЛАВОМИР-СЛАЈО, ученик гимназије, рођен 1922. у Каони, живео у Чачку; члан СКОЈ.-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МАРКОВИЋ Ј. МОМИР, пекарски радник, рођен 1918. у Косовици код Ивањице, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МАТОВИЋ Јездимира СТЕВАН, трговачки помоћник, рођен 1922. у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

Био је у последњој групи која је изведена на стрељање. Док су клечали у љиГавој маси и очекивали пуцње ватреноГ оружја, преко преводиоца обратио им се немачки командир и понудио да викну Живео Хитлер, па ће им опростити живот. Док је група ћутала, Матовић је узвикнуо: „Живела Комунистичка партија!“ Затим се зачуло: „Живео Совјетски Савез!“, узвикнуо је Милован Ђосић, млади земљорадник из ПожеГе. Знали су да милост не треба да траже од злочинаца.⁴⁰

МИЛИЋЕВИЋ Милије МИЛАН-ЛОНЕ, ученик учитељске школе, рођен 1923. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИЛОШЕВИЋ Радомира ДРАГОМИР-ЦИГО, земљорадник, рођен 1920. у Прислоници, борац Прве чачанске партизанске чете; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИЛОШЕВИЋ Милана МАРКО, аутомеханичар, рођен 1908. у Прислоници; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници код Косјерића и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИЛОШЕВИЋ Станише РАДОМИР-КЕЗУН, служитељ у општини, рођен 1907. у Прислоници; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Буковима код Косјерића и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИХАИЛОВИЋ Милорада МИРОЉУБ, ученик гимназије, рођен 1924. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПАВЛОВИЋ Василија ЋУРЂЕ-ЂУКА, земљорадник, рођен 1902. у Прислоници; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Ражани код Косјерића и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПАЈИЋ Живка МИЈАН, трговачки помоћник, рођен 1923. у Вичи; борац Драгачевског батаљона; заробили га четници код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАДИСАВЧЕВИЋ Вучка СТЕВАН, кафеџија, рођен 1922. у Горачићима, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАФАИЛОВИЋ Косте СВЕТОЗАР, бравар, рођен 1925. у Атеници; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници 7. новембра 1941. и предали Немцима у Ваљеву, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАЈИЧИЋ Божидара МИЛЕНКО, кројач, рођен 1924. у Грабу, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАНКОВИЋ Миљка ТАТОМИР, земљорадник, рођен 1919. у Мојсињу; борац ЈБубићког батаљона; заробили га четници и предали Немцима који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТАНИЋ Бранислава СТАНКО, ковач, рођен 1923. у Атеници; члан СКОЈ-а; борац у Другој чачанској чети; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТАНКОВИЋ Душана ЖАРКО, берберин, рођен 1922. у Бершићима, живео у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТЕВАНЧЕВИЋ Стевана **БОЖИДАР**, земљорадник, рођен 1921. у Атеници; борац у Другој чачанској чети; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТОЈАНОВИЋ Драгољуб, берберски радник, рођен 1921. у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТРАЋАНЧЕВИЋ Бојана **ДЕСИМИР**, ученик гимназије, рођен 1925. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

СТУПАР Славка **СЛАВКО**, обућар, рођен 1907. у месту Стари Сивац у Војводини, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТОМАШЕВИЋ Иванка **ДРАГИЋ**, каменорезац, рођен 1923. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЋЕТЕНОВИЋ Новака **ЈОВАН**, свршени матурант; рођен 1921. у Смиљевцу, живео у Чачку; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЋУРЧИЋ Антонија Илија, бравар, рођен 1922. у Чачку; члан СКОЈ-а; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници у Карану код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЋУСЛОВИЋ Василија ДОБРОСАВ, земљорадиик, рођен 1919. у Прислоници; борац Чачанског НОП одреда; заробили га четници на Буковици код Косјерића и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЧВОРОВИЋ Обрада АЛЕКСАНДАР, кројач, рођен 1921. у Придворици; члан КПЈ; борац Драгачевског батаљона; заробили га четници код Ужица и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТАКОВЦИ

МИЛИЋЕВИЋ Драгослава СВЕТИСЛАВ, ученик, рођен 1923. у Бољковцима; борац Ваљевског НОП одреда; ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

НИКОЛИЋ Милорада ДРАГИША, кројач, рођен 1920. у Велеречи; члан КПЈ, секретар Среског комитета СКОЈ-а за срез таковски; секретар партијског руководства у Горњем Милановцу 1941. и члан Среског комитета КПЈ за срез таковски; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима који су га стрељали 27. новембра 1941.

ВУЧКОВИЋ ВУКОСАВ, рођен 1914. у Ваљеву, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; четници га предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ГЕОРГИЈЕВСКИ СТЕФАН, кројач, рођен 1890. У Бугарској, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ДРАЖЕВИЋ Драгомира МИЛОШ, металски радник, рођен 1922. у Горњем Милановцу; члан СКОЈ-а; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЂОРЂЕВИЋ. Лазара МИОДРАГ-ПРЋО, лимар, рођен 1922. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЖУНИЋ ДРАГОМИР, обућар, рођен 1885. у Ужицу, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима; умро у затвору у Ваљеву 1. децембра 1941.

ЛЕЛОВИЋ Милоша МИОДРАГ - МИЈО, трговачки помоћник, рођен 1922. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ОВЧАРЕВИЋ Божидара ДРАГОСЛАВ, радник, рођен 1921. у Јабланици, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Живојина НИКОЛА, студент, рођен 1921. у Горњем Милановцу; члан СКОЈ-а; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПОПОВИЋ Андрије ЗОРАН, ученик гимназије, рођен 1925. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПОПОВИЋ Драгомира ПЕТАР, студент агрономије, рођен 1918. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПОПОВИЋ Драгомира МИХАИЛО-ПОПАЦ, студент архитектуре, рођен 1922. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАДОВАНОВИЋ. Ђурђа МИЛИЋ, кројач, рођен 1915. у Калиманићима, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАДУЛОВИЋ Љубомира МИЛОРАД, ученик гимназије, рођен у Суботици, живео у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТАНАСКОВИЋ Радисава АНДРИЈА, радник, рођен 1918. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ФИЛИПОВИЋ Мијаила ДРАГОСЛАВ, ваздухопловни подофицир БЈВ, рођен 1920. у Горњем Милановцу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИЈАИЛОВИЋ Милана МИЛИЋ, пекар, рођен 1909. у Грабовици; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЈАЋИМОВИЋ Живана БРАНИСЛАВ, земљорадник, рођен 1911. у Драгољу; борац Ваљевског НОП одреда; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ПЕТРОВИЋ Живка МИЛОРАД - ПУЋО, студент права, рођен 1918. у Дренови; члан КПЈ; борац Таковског батаљона; заробили га четници у Горњем Милановцу и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ДАМЊАНОВИЋ Миломира МИОДРАГ, земљорадник, рођен 1908. у Коштунићима; члан КПЈ; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

НИКОЛИЋ Милорада ГОЈКО, земљорадник, рођен 1920. у Кривој Реци; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

НЕШКОВИЋ Милоша МОМИР, келнер, рођен 1919. у Лозњу; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЈОЈИЋ Николе САВО, радник, рођен 1922. у Лалинцима, живео у Лочевцима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ВИДОЈЕВИЋ Радомира МИЛИЋ, рођен у Луњевици; водник Прве чете Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЂОРЂЕВИЋ Јована МИЛУН, земљорадник, рођен 1924. у Накучанима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ВУЈОВИЋ Ђорђа БРАНКО, земљорадник, рођен 1898. у Невадама; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ГЛИГОРИЈЕВИЋ Михаила МИЛИВОЈЕ, земљорадник, рођен 1922. у Невадама; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МАКСИМОВИЋ Милован ГВОЗДЕН, земљорадник, рођен 1909. у Невадама; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ЦВЕТКОВИЋ Драгутина ГВОЗДЕН, земљорадник, рођен 1903. у Невадама; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ИВАНОВИЋ Милутина МИЛИВОЈЕ, земљорадник, рођен 1907. у Полому; стрељали га Немци 27. новембра 1941.

ЗЕЛЕНОВИЋ Живојина РАТКО, земљорадник, рођен 1912. у Прањанима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТРИФУНОВИЋ Рајка ВУЈИЦА, земљорадник, рођен 1923. у Прањанима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТРИФУНОВИЋ. Станојла ЈОВАН, земљорадник, рођен 1923. у Прањанима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

ТРИФУНОВИЋ Миља РАДОШ, земљорадник, рођен 1923. у Прањанима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

МИЛЕТИЋ Драгољуба ВЛАДАН, опанчар, рођен 1921. у Рељинцима; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАДИВОЈЕВИЋ Ђорђа ТИХОМИР, учитељ, рођен 1910. у Призрену, живео у Срезеојевцима; члан КПЈ; борац Таковског батаљона; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

РАДОЈИЧИЋ Љубинка РАДОЈЕ, кројач, рођен 1922. у Угриновцима; борац Ваљевског НОП одреда; заробили га четници и предали Немцима, који су га стрељали 27. новембра 1941.

САВРШЕНО УСМРЋИВАЊЕ

Познато је да је Хитлерова машинерија до врхунца усавршавала начин усмрћења људи примењујући најбруталнији начин психичког и физичког мучења пре убијања. Таква бруталност примељена је пре стрељања бораца на стратишту у Крушику, својствена само фашистичким методама.

Сценарио је био овакав: Из круга касарне, где је изречена пресуда, на стратиште је извођено по око 50 осуђеника. На месту стрељања издвајано је пет до 10 осуђеника који су стајали испред ровова где је стрељање вршено окренути лицем према ро-

ву Иза њих, на неколико метара налазили су се војници задужени за убијање. Сваки војник је испред себе имао осуђеника кога је циљао у потиљак. Када је стрељање завршено, привођена је друга Група, која је морала да стрељане баца у јаму, а затим да стане на линију где је извршено стрељање испред ровова. Тако је рађено док је и последњи борац из те групе стрељан. Осуђеници су из непосредне близине посматрали убијање својих другова очекујући да и сами дођу на ред и да тако изгубе живот. Вероватно да је најтеже било Групи која је последња извођена на стрељање. Преживео је Божа Максимовић и сведочио:

„... Чекамо, читава вечност, а митраљез с времена на време језиво закикоће... Полазимо и ми ка том месту. Све је у очима први редови све виде изблиза. Гледамо и шта видимо: Стрељају прву Групу која није ишла наред... Кр... кр... кр... Завршишти митраљез и покоси. Споро иде: док се одваје, поседају, наместе пролазе минути...“⁴¹

Један од преживелих осуђеника Субашић из Великих Циљана овако описује стрељање:

„... Одвођени смо до неког старог шанца. Ту смо поново морали да клекнемо пред шанца, свих десеторица окренути лицем према шанцу, иза леђа на растојању од пет-шест метара стајало је десет немачких војника са пушкама и Гађао је сваки једног. Друга десеторица који су се налазили после ове Групе стрељаних морали су да побијене баце у шанца, а они да клекну на њихова меса. И тако то ишло редом док сви заробљеници нису побијени...“⁴²

Инжењер Божа Максимовић сликајући атмосферу на стрелишту, писао је:

„... Сирељање се и даље наставља... Затвореници су и даље узнемирени и са зебњом очекују када ће доћи на ред. Кроз Главу ми струји мноштво најразноврснијих идеја. Рафали више нису стравични, јер си су се донекле већ

Стрељани на Крушику у Ваљево 27. 11. 1941.

привикли на њих. Иза једне групе неко излете и повика: „Живела Србија! Доле окупатори!“ Овакве и сличне пароле чуле су се још неколико пута. Већина заточеника Тадића магаџина одлазила је у смрт храбро и достојанствено...⁴³

Међу стрељаним се нашао и професор Милутин Тодоровић из Крагујевца, командант КосмајскоГ НОП одреда, који су као рањеника четници заробили у партизанској болници на Савинцу са супругом Драганом, коју су четници убили у Брђанима.

„... Професор Тодоровић, када је на њега дошао ред - описује Васу Кузмановић - скинуо је шајкачу са Главе, овлаш наместио Густу и проседу косу, па се окренуо према Медведику и Јабланику. Привукао је шајкачу срцу и из срца вазда јуначки - потекли су невести, али миљем и поносом стихови Љубе Ненадовића:

„Ти си лепша од целога света,
и тебе ми само сунце сија,
цветаш лепше од самога цвета
имати је поносна Србија...“⁴⁴

Када је на линију стрељања изашла последња Група, немачки официр који је руководио стрељањем је нешто промрљао: Тумач је превео да немачки официр тражи да сви Гласно узвикну: „Живео Хитлер“, па да их неће стрељати.

Осуђеници клече у љигавој маси и ћуте. На стратишту се зачу Глас: „Живела Комунистичка пратија!“, узвикнуо је Стеван Матовић, млади трговачки поноћник из Чачка. Затим се зачуло: „Живео Совјетски савез“, узвикнуо је Милован Чолић, млади земљорадник из Севојна.

Схватили су да живота више нема и да не треба тражити милост од злочинаца, већ јуначки умрети...⁴⁵

Наводимо још један податак који говори о свирепости припадника немачке оружане силе:

Одмах по изрицању смртних пресуда, у кругу касарне појавио се један малишан, стао је пред немачкоГ команданта, прекрстио рукама Груди и почео молити команданта да му оца не стрељају, јер има пуну кућу мале деце, а немају кога другоГ да их издржава. Када је чуо ову молбу, официр нареди малишану да му приђе ближе. Када се дечко примачао довољно близу, немачки официр подиже ногу и окованом чизмом удари малишана у подбраду. Са самртничким криком дечак се простре по земљи, а крв му шикну...⁴⁶